

Sygn. akt I C 77/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Urszula Wicińska

Protokolant st. sekr. sądowy Krystyna

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

p/ko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. P. kwotę 20.500 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.892 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1.635,53 zł tytułem brakujących kosztów sądowych, od których uiszczenia powód był zwolniony .

Zarządzenia:

1. (...);

2. (...).

18.12.2013 r.

UZASADNIENIE

Powód K. P. żądał zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 20500 zł zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie wskazał, iż w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 15 maja 2012 r., którego sprawcą był kierujący samochodem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu i urazu klatki piersiowej, a z powodu dolegliwości bólowych nie był w stanie przez długi czas powrócić do pracy. Odczuwał drętwienie ręki i nogi, miał problemy prowadzeniem samochodu, gdyż wywoływało to u niego lęk przed kolejną kolizją.

Zarzucał, iż w związku z powyższym, wypłacona przez stronę pozwaną tytułem zadośćuczynienia kwota 5500 zł nie jest odpowiednia do rozmiaru doznanej krzywdy. Uzasadniając datę początkową żądania odsetkowego, powód wskazał, iż termin 30 dniowy do wypłaty świadczenia upłynął w dniu 21 lipca 2012 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, podnosząc że ustalając wysokość zadośćuczynienia uwzględniła wszystkie okoliczności wpływające na rozmiar doznanej przez powoda krzywdy, w szczególności stopień uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2012 r. w P. miało miejsce zdarzenie drogowe, w którym brał udział powód K. P. jako kierowca samochodu, z którym zderzył się pojazd kierowany przez osobę ubezpieczoną od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., która była sprawcą wypadku. W wyniku zderzenia samochód kierowany przez powoda wypadł z drogi i dachował. Powód został przewieziony karetką pogotowia do szpitala.

(bezsporne)

Był hospitalizowany do 17 maja 2012 r. W szpitalu rozpoznano u niego wstrząśnienie mózgu i stłuczenie klatki piersiowej, a także uraz kręgosłupa odcinka szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego. Następnie leczenie kontynuował w poradniach: chirurgicznej, ortopedycznej oraz neurologicznej

Stosowano zabiegi rehabilitacyjne oraz leki przeciwbólowe. Zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego przez 14 dni.

Na zwolnieniu powód przebywał do 31 lipca 2012 r., a leczenie zakończono 10 września 2012 r. Następnie, z powodu bólu kręgosłupa, zostało ono podjęte w poradni neurologicznej. Znowż zastosowano rehabilitację.

(dowód: dokumenty w aktach szkodowych nr 100- (...), k. 27,

kserokopie dokumentów z akt szkodowych: k. 125 – 137, k. 149 – 150,

k. 153 – 161, k. 168 – 169, k. 171 –183)

Po wypadku przez ok. 2,5 miesiąca powód odczuwał mocny ból głowy i klatki piersiowej, a także bóle kręgosłupa. Cierpiał na bezsenność. Odczuwał lęk przed jazdą samochodem. Nadal kieruje tylko czasami.

Do tej pory stale cierpi na dolegliwości bólowe głowy i kręgosłupa, które promieniują do lewej ręki i lewej nogi. Ma zawroty głowy. Korzysta z plastrów przeciwbólowych na kręgosłup. Przed zdarzeniem nie cierpiał na żadne dolegliwości. Grał w piłkę, chodził na basen. Obecnie nie może grać w piłkę nożną z powodu dolegliwości ze strony kręgosłupa.

W dacie zdarzenia powód był pracownikiem fizycznym w firmie (...) i zarabiał 2.100 zł netto miesięcznie. Został zwolniony po 3 miesiącach od powrotu z powypadkowego zwolnienia lekarskiego – jego zdaniem, z powodu długotrwałej nieobecności w pracy oraz obniżenia sprawności fizycznej. Teraz pracuje w Niemczech w fabryce (...) i zarabia ok. 500 Euro miesięcznie.

(dowód: przesłuchanie powoda z dnia 11 grudnia 2013 r., protokół k. 117 – 119)

Obecnie rozpoznaje się u niego stan po wykręceniu kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości, który jest powodem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% oraz stan po wykręceniu kręgosłupa lędźwiowego z niewielkim ograniczeniem ruchomości zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa który jest powodem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%. Uraz kręgosłupa nałożył się na zmiany zwyrodnieniowe

kregosłupa, co nasiliło istniejące poprzednio zmiany i spowodowało nasilenie dolegliwości bólowych. Spowodował uszkodzenie czasowe tkanek okołokręgosłupowych. Nie ma trwałych następstw urazu głowy, ani klatki piersiowej.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu (...))

G. z dn. 29.06.2013 r. k. 55 – 58

opinia końcowa z dn. 14.09.2013 r. k. 93)

W związku z rozpoznanym przez neurologa stanem po urazie odcinka szyjnego i lędźwiowego kregosłupa z przewlekłym bólowym zespołem szyjnym, powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%.

Wskazana jest dalsza rehabilitacja i oszczędzający tryb życia. Rokowania co do stanu zdrowia powoda na przyszłość są pomyślne.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii A. D.

z dn. 4.07.2013 r. k. 64 – 67

opinia uzupełniająca z dn. 13.09.2013 r. k. 87)

Pismem z dnia 21 czerwca 2012 r., które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 2 lipca 2012 r. powód zgłosił zaistnienie zdarzenia i zgłosił roszczenia.

(dowód: dokumenty w aktach szkodowych nr 100- (...), k. 121 – 125)

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana, uznając swoją odpowiedzialność co do zasady, ustaliła 4% uszczerbek na zdrowiu i wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w wysokości 5500 zł. Pozwany wniósł o wypłatę wyższego świadczenia.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje :

Bezspornym jest, iż strona pozwana jest odpowiedzialna za skutki wypadku komunikacyjnego, jakiemu uległ powód w dniu 15 maja 2012 r., w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierującego, który zdarzenie spowodował.

Sporna jest wysokość zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową) ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ale jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, albowiem co do zasady ma to być rekompensata za nią. Orzecznictwo przyjmuje, iż kryteriami istotnymi przy ustalaniu "odpowiedniej" sumy zadośćuczynienia są: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania i nasilenie cierpień, czas trwania choroby, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, a w tym trwałość następstw zdarzenia i konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w dziedzinie życia osobistego i społecznego. Przy czym zadośćuczynienie powinno przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość adekwatną do wielkości krzywdy, a jednocześnie jego wysokość powinna być umiarkowana, utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z dn. 28.09.2001r. III CKN 427/00; wyrok SN z dn. 30.01.2004r. I CK 131/03, OSNC 2005r. nr 2 poz. 40).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, w szczególności dokumentację lekarską, opinie biegłych z zakresu ortopedii oraz neurologii, a także przesłuchanie powoda należało uznać, iż wypłacone powodowi zadośćuczynienie w wysokości 5500 zł nie jest odpowiednie w rozumieniu art. 445 § 1 k.c.

W szczególności świadczy o tym łącznie 16% długotrwały uszczerbek na zdrowiu wskazany przez biegłych, których opinie nie budzą wątpliwości pod względem fachowości i zgodności z zebraniem materiałem dowodowym, w szczególności dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach szkodowych. Do zarzutów strony pozwanej biegli się szczegółowo odnieśli i wyjaśnili wątpliwości. W szczególności biegły S. G. skorygował podstawę ustalenia uszczerbku na zdrowiu i wskazał jaki wpływ na stan zdrowia powoda po wypadku miały zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa istniejące przed nim. Wyjaśnił również, iż przy określaniu wysokości uszczerbku nie były one brane pod uwagę. Zostało zaś uwzględnione to, iż uraz odniesiony w wyniku wypadku nałożył się na istniejące stany zwyrodnieniowe nasilając je oraz dolegliwości bólowe, co pozwala na ustalenie, że wskazany przez biegłego uszczerbek na zdrowiu pozostaje w związku przyczynowym adekwatnym z zaistniałym zdarzeniem. Gdyby bowiem nie przedmiotowy wypadek dolegliwości nie pojawiłyby się w tym czasie, a w każdym razie na pewno nie w takim nasileniu i rozmiarze.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej, biegła sądowa z zakresu neurologii wyczerpująco i przekonująco uzasadniła celowość obecnie przeprowadzonej rehabilitacji, gdyż może skutkować złagodzeniem bólu, zmniejszeniem napięcia mięśniowego i poprawą ogólnej sprawności, a ponadto wskazała konieczność dalszej rehabilitacji w przyszłości z uwagi na nawracające dolegliwości.

Po wypadku powód cierpiał przez ok. 2,5 miesiąca na znaczne dolegliwości bólowe głowy, kręgosłupa i klatki piersiowej. Mimo, że one z czasem zmalowały, to nadal nawracają, promieniując do nogi i ręki, co powoduje drętwienie kończyn. Nadal powód ma zawroty głowy i odczuwa lęk przed ewentualnym wypadkiem komunikacyjnym. Powód jest pracownikiem fizycznym i takie dolegliwości mają niewątpliwy wpływ na jego sprawność w pracy. W jego odczuciu zresztą, wypadek i trzymiesięczna niezdolność do pracy oraz spadek jego sprawności były powodem zwolnienia niedługo po powrocie do pracy.

Niewątpliwie na wysokość zadośćuczynienia ma wpływ wiek powoda w dacie wypadku. Powód miał 33 lata, gdy doznał obrażeń, które skutkowały długotrwałym dyskomfortem, na dłuższy czas ograniczeniami w pracy zawodowej, jak i spędzaniu wolnego czasu. Powód nadal nie może grać w piłkę nożną właśnie ze względu na dolegliwości będące następstwem urazów doznanych w wyniku wypadku z dnia 15 maja 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, w szczególności długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 16%, dolegliwości odczuwane przez niego do dziś oraz związane z nimi ograniczenia, kwota zadośćuczynienia w wysokości 26000 zł spełnia wymóg kompensacyjny za doznaną krzywdę. Dlatego, biorąc pod uwagę uiszczone w toku postępowania likwidacyjnego świadczenie w kwocie 5500 zł, na rzecz powoda zasądzono brakujące 20.500 zł.

Orzeczenie w przedmiocie roszczenia odsetkowego oparto na treści art. 481 § 1 k.c., wymagalność roszczenia oceniając na podstawie art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003r. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych. Z chwilą wymagalności roszczenia dłużnik bowiem spóźnia się ze spełnieniem świadczenia, a wierzyciel z tego powodu ma prawo żądać odsetek za czas opóźnienia liczony od tej daty.

Roszczenie o zadośćuczynienie stało się wymagalne po upływie 30 dni od momentu zawiadomienia strony pozwanej o szkodzie pismem z dnia 21 czerwca 2012 r. (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych). Pismo to doręczone zostało stronie pozwanej w dniu 2 lipca 2012 r., a więc ten dzień należy uznać za moment złożenia zawiadomienia o szkodzie, co skutkuje tym, iż roszczenie powoda stało się wymagalne z dniem 3 sierpnia 2012 r. Do dnia 2 sierpnia 2012 r., to jest w ciągu 30 dni od zawiadomienia o szkodzie, strona pozwana winna określić i wypłacić powodowi świadczenie z umowy ubezpieczenia oc sprawcy zdarzenia w odpowiedniej wysokości. W tym czasie

bowiem miała już wszystkie dane i dokumenty pozwalające na terminowe spełnienie świadczenia w odpowiedniej - w rozumieniu art. 445 k.c., wysokości.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt I i II sentencji, uwzględniając żądanie należności głównej w całości i oddalając żądanie odsetek od dnia 22 lipca 2012 r.

Powód wygrał powództwo w całości co do żądania głównego, nieznacznie ulegając co do żądania odsetkowego, i dlatego o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Wobec tego, iż powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 98 k.p.c. Sąd nakazał uiszczenie stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa tymczasowo poniesionych kosztów opinii biegłych sądowych oraz brakującej opłaty od pisma zawierającego rozszerzenie powództwa.